१८ सर्गः लोरूपपदयोः कालसामान्ये लट् कथमेतत् न्याय्यं यत्तत्र भवान् रावणः विद्वानपि नात्मनोहितमवैति न विदितवान् विभाषाकथमिति लिङ् चेति कथंशब्द उपपदे चकारात् गर्हायां लट् तत्र भवानिति इतराभ्योऽपि दृश्यन्तइति भवदादियोगे प्रथमान्तात् त्रल्प्रत्ययः॥ १६॥

भ० मन्त्रइत्यादि। मन्त्रणाविषये अज्ञामूर्खाजातु कदाचिद्वदन्ति वक्ष्यन्ति गर्हितमेतत् अनधिकारात् तानपि त्वं अनुमन्यसे अनुमतवानसि एतदपि गर्हितं जात्वपिभ्यां सदाक्षेपइति की अज्ञाअपि वदन्तु तत्र भवान् रावणोविद्वानपि आत्मनोहितं नावैति नालोचितवान् कथन्नाम कथमेतदन्याय्यं कथमाखी चवेति की॥ १६॥

अपृष्टोऽनुब्रवीति त्वां मन्त्रे मातामहोहितं। न करोमीति पौलस्त्य तदा मोहात्त्वमुक्तवान्॥ १७॥

ज०म० अपृष्टइत्यादि। किमस्मिन् काले युज्यतइति मन्त्रे मातामहो माल्यवान् अपृष्टः सन् हितं नु ब्रवीति हे पौलस्त्य त्वं पुनर्हित मकार्षीरिति माल्यवता पृष्टं तदा तस्मिन् काले न करोमीति मोहादज्ञानादुक्तवान् अत्र नुशब्दे नशब्दे चोपपदे ननौपृष्टप्रतिवचनइति भूते धात्वर्थे नन्वोर्विभाषेति विभाषालट्॥ १७॥